

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 52/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Ferčákovou, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 0 Tp 34/2013 z 15. apríla 2013, ako aj uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Tpo 6/2013 z 5. júna 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. januára 2014 doručená sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Ferčákovou, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 34/2013 z 15. apríla 2013 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 15. apríla 2013“), ako aj uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tpo 6/2013 z 5. júna 2013 (ďalej len „uznesenie krajského súdu z 5. júna 2013“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením ČVS: PPZ-380/NKA-PZ-VY-2013 z 12. apríla 2013 bolo proti sťažovateľovi vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), 4 písm. b) a ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

Uznesením okresného súdu z 15. apríla 2013 v spojení s uznesením krajského súdu z 5. júna 2013 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku.

Sťažovateľ podal 9. septembra 2013 návrh na prepustenie z väzby. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „prokurátor“) podal okresnému súdu 20. septembra 2013 návrh na predĺženie lehoty trvania jeho väzby o 6 mesiacov, t. j. do 11. mája 2014. Okresný súd o uvedených návrhoch (návrhu na predĺženie lehoty väzby a o žiadosti o prepustenie z väzby) rozhodol na neverejnom zasadnutí 1. októbra 2013 uznesením tak, že väzbu sťažovateľa predĺžil do 11. mája 2014 do 23.05 h a zároveň jeho žiadosť o prepustenie z väzby zamietol. Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu z 1. októbra 2013 podal sťažovateľ sťažnosť.

Obhajkyni sťažovateľa bolo 14. októbra 2013 doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 9 Tpo 1002/2013 z 8. októbra 2013, ktorým bola jeho sťažnosť zamietnutá, a v jeho odôvodnení krajský súd uviedol, že sťažovateľ svoju sťažnosť bližšie neodôvodnil.

Podľa sťažovateľa *„Rozhodnutie Okresného súdu Prešov o predĺžení lehoty väzby a zamietnutí mojej žiadosti o prepustenie z väzby s príslušným odôvodnením mi však vôbec nebolo doručené a nebolo doručené ani mojej obhajkyni. Nemal som preto možnosť oboznámiť sa s dôvodmi rozhodnutia súdu a kvalifikovane sa k nim vyjadriť. Som názoru, že*

týmto postupom Okresného súdu v Prešove a Krajského súdu v Prešove bol porušený zákon tým, že rozhodnutie o predĺžení väzby mi nebolo doručené a tým mi bola odňatá možnosť obhajoby...

Tým, že ani mne ani mojej obhajkyňni nebolo doručené rozhodnutie Okresného súdu v Prešove o predĺžení väzby a o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby bolo porušené moje právo na obhajobu, pretože som nemal možnosť oboznámiť sa s dôvodmi tohto rozhodnutia, nemohli sme sa ani ja ani moja obhajkyňa k nemu vyjadriť a predložiť dôkazy slúžiace k tomu, aby väzba predĺžená nebola.

Zákon bol porušený aj postupom Krajského súdu v Prešove, ktorý aj tento zrejme prehliadol nezákonný postup Okresného súdu v Prešove a sťažnosť bezdôvodne zamietol s tým, že som svoju sťažnosť neodôvodnil. “

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví: *„Postupom Okresného súdu v Prešove v konaní 0 Tp 34/2013 a jeho uznesením zo dňa 15. 04. 2013 v spojení s postupom Krajského súdu v Prešove v konaní 3 Tpo 6/2013 a uznesením zo dňa 05. 06. 2013 bolo porušené základné právo sťažovateľa na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, zákon č. 460/1992 Zb. a čl. 6 ods. 3 písm. b/, c/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.“*

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie základného práva podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru uznesením okresného súdu z 15. apríla 2013 a jemu predchádzajúcim postupom, ako aj uznesením krajského súdu z 5. júna 2013 a jemu predchádzajúcim postupom. K porušeniu označených práv malo dôjsť v dôsledku toho, že sťažovateľovi nebolo doručené uznesenie okresného súdu z 1. októbra 2013, čoho dôsledkom následne nemal možnosť v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu vedenom pred krajským súdom pod sp. zn. 9 Tpo 1002/2013 predložiť svoje argumenty. Z uvedeného vyplýva, že petit vymedzený sťažovateľom v jeho sťažnosti nekorešponduje s obsahom jej odôvodnenia.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (mutatis mutandis II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľom v sťažnosti namietané uznesenie okresného súdu z 15. apríla 2013 v spojení s uznesením krajského súdu z 5. júna 2013 (právoplatné 5. júna 2013) bolo sťažovateľovi, ako aj jeho obhajkyňi doručené 19. júna 2013. Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na poštovú prepravu 13. januára 2013 a ústavnému súdu doručená 14. januára 2013.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2014